

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 26. februara 2024
Br. Ref.: RK 2357/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI131/23

Podnositac

Mehdi Shehu

**Ocena ustavnosti Rešenja Apelacionog suda Ac. br.1882/23
od 18. aprila 2023. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnositac zahteva

- Zahtev je podneo Mehdi Shehu (u daljem tekstu: podnositac zahteva) kojeg zastupa Meshari Selimaj, advokat iz Đakovice.

Osporena odluka

2. Podnositelj zahteva osporava ustavnost Rešenja Apelacionog suda [Ac. br.1882/23] od 18. aprila 2023. godine u vezi sa Rešenjem Osnovnog suda u Đakovici [C. br.1874/2022], (u daljem tekstu: Osnovni sud) od 16. februara 2023. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda [Ac. br.1882/23] od 18. aprila 2023. godine, kojim je, po navodima podnosioca zahteva, došlo do povrede njegovih prava koja su zagarantovana članovima 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 46 [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6 (1) (Pravo na pravično suđenje) i članom 1, Protokola br. 1 (Zaštita imovine) Evropske Konvencije o Ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLjP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava Republike Kosova, na članu 22. (Procesuiranje podnesaka) i članu 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).
5. Dana 7. jula 2023. godine, Poslovnik o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023, objavljen je u Službenom listu Republike Kosovo i stupio je na snagu petnaest (15) dana od dana objavljanja. Shodno tome, prilikom razmatranja zahteva, Ustavni sud se poziva na odredbe navedene Uredbe, kojom je ukinut Pravilnik o radu Ustavnog suda br. 01/2018. S tim u vezi, u skladu sa pravilom 78 (Prelazne odredbe) Pravilnika o radu br. 01/2023, izuzetno će se i dalje primenjivati pojedine odredbe Pravilnika o radu br. 01/2018 u slučajevima registrovanim u Sudu pred ukidanje, samo ako i u meri u kojoj su povoljniji za stranke.

Postupak pred Ustavnim Sudom

6. Dana 12. juna 2023. godine, podnositelj zahteva je preko pošte podneo zahtev pred Ustavnim Sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 22. juna 2023. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva i jednu kopiju zahteva je poslao i Apelacionom Sudu.
8. Dana 27. juna 2023. godine, Predsednica Suda je odlukom [Br. GJR. KI131/23] imenovala sudiju Remzije Istrefi-Peci za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, u sastavu sudija: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Safet Hoxha i Radomir Laban (članovi).
9. Dana 17. januara 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudijskog izvestioca i jednoglasno je preporučilo sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnositelj zahteva kao tužilac-predlagač dana 14.12.2022. godine u Osnovnom суду podneo tužbu protiv tuženog-protivnika osiguranja M.Sh., iz Đakovice, a zbog potvrđivanja prava služnosti (servituta) na katastarskim parcelama pod brojem P-70705029-01779-1 Grad Đakovica i P70705029-01779-2 Grad Đakovica. Zajedno sa tužbom je podneo i predlog za određivanje mere

obezbedenja, kojim je tražio da se protivniku osiguranja M.Sh., iz Đakovice, zabrane bilo kakve radnje, uključujući i otuđenje (promena u obliku i sadržaju nepokretne imovine) stvarnog postojećeg stanja nepokretne imovine koja je registrovana u katastarskoj jedinici pod brojem P-70705029-01779-3 Grad Đakovica, sve do završetka spora podnosioca zahteva pravosnažnom odlukom a u vezi sa utvrđivanjem prava služnosti (servituta) na navedenoj parceli.

11. Dana 16. februara 2023. godine, Osnovni sud je rešenjem [C.br. 1874/2022] odlučio: **I. ODBIJA SE** predlog za određivanje mere osiguranja u tužbenom zahtevu tužioca, predлагаča, odnosno podnosioca zahteva, kojim je tražio da se „protivniku osiguranja M.Sh, iz Đakovice, **ZABRANI** bilo kakvo preduzimanje ikakve radnje, uključujući otuđenje (promenu u obliku i sadržaju nepokretne imovine) stvarno postojećeg stanja nepokretne imovine, koja je registrovana u katastarskoj jedinici pod brojem P-70705029-01779-3 Grad Đakovica, sve do završetka spora podnosioca zahteva pravosnažnom odlukom a u vezi sa utvrđivanjem prava služnosti (servituta) na navedenoj parceli. **II. Procedura** u ovom imovinsko pravnom predmetu će se nastaviti po pravilima parničnog postupka i po planu rada suda.
12. Osnovni sud je istakao da podnositelj zahteva nije ispunjavao uslove koji su definisani članovima 297, 300. i 304. ZPP-a, a koji se odnose na pouzdanost subjektivnog prava, preciziranje stvari za koju se traži određivanje mere obezbeđenja kao i pružanje dokaza da bi protivna strana bez određivanja mere bezbednosti mogla onemogućiti ili značajno otežati realizaciju zahteva.
13. Dana 23. februara 2023. godine, podnositelj zahteva je podneo žalbu pred Apelacionim sudom u kojoj je tvrdio da je došlo do bitnih povreda odredaba parničnog postupka, netačno i nepotpuno utvrđenje činjeničnog stanja kao i pogrešnu primenu materijalnog prava, sa predlogom da se žalba usvoji kao osnovana, a da se ožalbeno rešenje poništi i da se predmet vrati prvostepenom суду na ponovno odlučivanje. Protivnik obezbeđenja nije odgovorio na prigovor.
14. Dana 18. aprila 2023. godine, Apelacioni sud je u Rešenju [Ac. br.1882/23] odlučio: **ODBIJA SE** kao neosnovana žalba predлагаča mere obezbeđenja – podnosioca zahteva i **POTVRĐUJE** se Rešenje Osnovnog suda [C. br. 1874/2022] od 16/02/2023. godine.
15. Apelacioni sud je istakao da, na osnovu ovakvog stanja stvari, smatra da je zaključak i pravni stav prvostepenog suda pravičan i zakonit, budući da pobijano rešenje nije obuhvaćeno bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz člana 182 stav 2 tačka (b), (g), (j), (k) i (m) ZPP-a, a materijalno pravo je primenjeno na pravilan način, za koje razloge se Apelacioni sud stara se po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 194 ZPP-a.
16. Apelacioni sud je dalje obrazložio da: *“Veće Apelacionog suda je sa povećanom pažnjom analiziralo žalbene navode u odnosu na dokaze koji se nalaze u spisima predmeta i dolazi do zaključka da ovi navodi za sada ne stoje jer je mera bezbednosti sredstvo za sprečavanje promena postojećeg stanja tužbenog zahteva i ova mera se može odrediti samo ako predlagač mere svoje subjektivno pravo učini verodostojnim i iznese dokaze ili okolnosti koje uveravaju sud da bez određivanja mere obezbeđenja postoji ozbiljan rizik da protivnik osiguranja sa svojim delovanjem ili nedelovanjem može da mu onemogući ili da znatno oteža ostvarivanje potraživanja. U konkretnom slučaju, predlagač mere osiguranja nije pružio nijedan konkretan dokaz da protivnik osiguranja zaista može na drugi način onemogućiti ili znatno otežati ostvarivanje potraživanja, što bi moglo uticati na promenu postojećeg stanja stvari, ili što bi moglo na bilo koji drugi način da negativno utiče na prava predlagača osiguranja jer se na osnovu Potvrde o vlasništvu sa predmetom broj 4114-22 od 13.12.2022. godine,*

potvrđuje da je predлагаč mere osiguranja Mehdi Shehu pravni vlasnik nepokretne imovine P-70705029- 01779-3, katastarska zona Đakovica, odluka u vezi sa merom obezbeđenja ne predstavlja presuđeno pitanje niti prejudicira odluku u predmetu u pogledu osnovanosti i razloge koji su datи od strane prvostepenog suda o odbijanju predloga za određivanje mere obezbeđenja, Apelacioni sud prihvata u celini jer su razlozi ubedljivi i zasnovani na materijalnim dokazima.”

Navodi podnosioca zahteva

17. Podnositelj zahteva tvrdi povredu članova 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] 46 [Zaštita imovine] Ustava, u vezi sa članom 6 (1) (Pravo na pravično suđenje) i članom 1 Protokola br. 1 (Zaštita Imovine) EKLjP-a.
18. Podnositelj zahteva navodi da: “*Predлагаč osiguranja je u dokaznom postupku uverio postojanje svog potraživanja ili subjektivnog prava time što je bio stvarni vlasnik, posednik i korisnik polovine kuće koja je izgrađena na parcelama predлагаča sa br. katastarske jedinice: P-70705029 - 01779-3 KZ Đakovica - Grad i protivnika predloga P-70705029-01779-2 KZ Đakovica - Grad, ali protivnik osiguranja bez saglasnosti predлагаča osiguranja ruši ovu kuću, započinje izgradnju „Turbeta“ za svoje potrebe i u tom kontekstu se predлагаč osiguranja dovodi pred učinjeno delo, time što mu je izuzetno otežao ostvarivanje svog subjektivnog prava, (zatvaranjem prava prolaza), tako da se ne dođe u ovaku situaciju urađeno je podnošenje zahteva za određivanje mere obezbeđenja.*”
19. Podnositelj zahteva tvrdi da: “*Uprkos tome, protivnik osiguranja, uopšte ne pitajući svog brata – ovde predлагаč osiguranja je izvršio rušenje dela kuće – objekta čiji je zakoniti vlasnik bio (u 1/2 idealnog dela) predлагаč osiguranja i takvo delovanje ovog protivnika osiguranja učinjeno je proizvoljno, što je takođe u suprotnosti i sa odredbama člana 4. i člana 6. ZOO.*”
20. Podnositelj zahteva navodi da: “*Protivnik osiguranja je rušenjem polovine kuće predлагаča osiguranja i započinjanjem izgradnje Turbeta prekršio i Protokol 1 člana 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima i član 46 tačka 1 Ustava Republike Kosovo koji je u potpunosti sa gore navedenim protokolom, tako da se izgradnjom „turbeta“ protivnika osiguranja čak i na delu parcele koji pripada predlagajuću osiguranja rizik da bez određivanja mere koju je predložio predlagajući osiguranja suprotna strana bi bila u mogućnosti da mu onemogući ili da mu dodatno oteža ispunjenje zahteva, posebno otuđenjem sopstvene imovine, sakrivanjem, naplatom ili na bilo koji drugi način, kako to tačno predviđa i zakonska odredba člana 297.1 pod (b) ZPP-a.*”
21. Podnositelj zahteva tvrdi da: “*1. Mera osiguranja se može odrediti i pre podnošenja tužbe, tako da je rešenjem kojim je određena mera osiguranja određen rok ne kraći od trideset (30) dana u kome predlagajući osiguranja mora podneti tužbu (član 308.1. ZPP-a); 2. - Pravni osnov tužbenog zahteva se može precizirati do prethodnog zaključka jer: "Sud nije u vezi sa pravnim osnovom tužbenog zahteva", što znači poslednje glavno ispitivanje, dok u predmetu C br. 1874/2022 još nije zakazano pripremno ispitivanje, a u smislu člana 253. tačka 2. ZPP-a jasno je određeno da ako je sud da je tužbeni zahtev tužioca osnovan na bilo kom drugom pravnom osnovu (a ne kako je podneo tužilac u petitumu na akt njegove tužbe), onda može i po tom osnovu da usvoji tužbeni zahtev, kao što se dešava i u praksi sudova Republike Kosovo.*”
22. Podnositelj zahteva dalje navodi da: “*Pored toga, i sam sud u obrazloženju svoje odluke str. 4. stav 2, red 9, gde se navodi da je „nejasno za sud“ pokazuje da nije dokazao u potpunosti činjenično, a to je i posledica neizlaska na teren zajedno sa ovlašćenim veštakom geodetske struke, usled odbijanja predloga predlagajuća osiguranja za*

izvođenje ovog dokaza, stoga predлагаč osiguranja tužbenog zahteva smatra da sud pre nego što je doneo odluku o meri obezbeđenja, isti je „prejudicirao“ i glavno pitanje i to nije dozvoljeno na osnovu odredbi ZPP-a koje su na snazi, što za posledicu ima poništenje osporenog rešenja i vraćanje ovog predmeta na ponovno odlučivanje.“

23. Podnositelj zahteva tvrdi: „Apelacioni sud Kosova je rešenjem AC. br.1882/2023 od 18.04.2023. godine, ne dajući nikakvo obrazloženje u vezi sa našim žalbenim navodima, odbio našu žalbu kao neosnovanu, u kom slučaju je zaključio da predлагаč mere bezbednosti nije pružio nikakav konkretan dokaz da protivnik osiguranja zaista može onemogućiti ili značajno otežati ostvarivanje tužbenog zahteva na bilo koji drugi način, što bi moglo promeniti postojeće stanje ili na bilo koji drugi način negativno uticati na prava predлагаča obezbeđenja. Takođe je nezakonito naglasio da odluka o meri bezbednosti ne predstavlja presuđeno pitanje niti prejudicira odlučivanje predmeta u meritumu i razloge koje je prvo stepeni sud dao o odbijanju predloga za određivanje mere obezbeđenja, Apelacioni sud ih prihvata u celini jer su razlozi ubedljivi i zasnovani na materijalnim dokazima.“

Relevantne Ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

- “1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.
2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovaljenog, suda.”

Član 53 [Tumačenje Odredbi Ljudskih Prava]

“Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava.”

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6 (Pravo na pravično suđenje)

“1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se izriče javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, nužno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.”
[...]

ZAKON Br. 03/L-006 O PARNIČNOM POSTUPKU

Član 182 [bez naslova]

"182.1 Osnovno kršenje odredbi parničnog postupka postoji ukoliko sud tokom postupka nije primenjivao ili je primenjivao na nepravilan način neku odredbu ovog zakona, a ova je imala ili mogla da ima uticaj na donošenje zakonite i pravedne presude.

182.2 Suštinsko kršenje odredbi parničnog postupka postoji uvek:

- a) ukoliko se sud sastavljen ne po odredbama ili u donošenju presude učestvovao sudija koji nije učestvovao na glavnoj raspravi;*
- b) ukoliko je odlučeno o zahtevu koji ne spada pod sudsку jurisdikciju;*
- c) ukoliko je u dnošenju presude učestvovao sudija koji se prema zakonu treba izuzeti , odnosno sudsakom odlukom je bio izuzet ili prilikom donošenja odluke je učestvovalo lice koji nema svojstvo sudije;*
- d) ukoliko je sud prema prigovoru stranke pogrešno odlučio da je stvarno nadležan;*
- e) ukoliko je odlučeno o zahtevu prema podignutoj tužbi nakon zakonom predviđenog roka;*
- f) ukliko je sud odlučio o tužbenom zahtevu za koji je stvarne nadležnosti najviši sud iste vrste, sud druge vrste;*
- g) ukoliko je u suprotnosti sa odredbama ovog zakona sud bazirao svoju odluku na nedozvoljivo raspoloženje stranki (član 3. stav 3);*
- h) koliko je u suprotnosti sa odredbama ovog zakona , sud doneo presudu zbog priznanja, neubedjenja, odsustva, odustajanja od tužbe ili bez vođenja glavne rasprave;*
- i) ukoliko nekoj od stranaka nezakonitim postupanjem a posebno ne davanjem mogućnosti za razmatranje stvari na sudu;*
- j) ukoliko je u suprotosti sa odredbama ovog zakona , sud odbio zahtev stranke , da u postupku koristi svoj jezik i pismo, i da prati postupak na svom jeziku, tako da se zbog toga žali;*
- k) ukoliko je u postupku kao tužilac ili tuženi učestvovalo lice koje ne može biti stranka u postupku, ili ukoliko stranku koja je pravno lice nije zastupalo ovlašćeno lice, ili ukoliko stranku bez parnične sposobnosti nije zastupao zakonski zastupnik, odnosno zastupnik sa punomoćjem stranke nije imao potrebno ovlašćenje za vođenje postupka, ili za vršenje neke radnje u postupku, ukoliko vođenje postupka odnosno vršenje posebnih radnji u postupku nije kasnije dozvoljeno;*

- l) ukoliko je odlučeno o zahtevu za koji se nastavlja postupak ili za koju je ranije doneta konačna presuda, ili od koje je tužilac odustao ili za koje je došlo do sudskog poravnanja;*
- m) ukoliko je u suprotnosti sa zakonom izuzeta publika na glavnoj raspravi;*
- n) ukoliko presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati a posebno ukoliko je dispozitiv presude nerazumniji ili kontradiktoran, po sebi ili sa razlozima presude, ili ukoliko presuda nema uopšte razloga ili u njoj nisu uopšte navedeni razlozi odlučnih činjenica , ili su ti razlozi nejasni, ili kontradiktorni ili ukoliko o odlučnim činjenicama postoje protvurečnosti između onoga što se u razlogu presude navodi o sadržaju dokumenta ili zapisnika o podacima datim u postupku i samih tih dokumenata ili zapisnika;*
- o) ukoliko je presudom prevaziđen tužbeni zahtev.”*

OBEZBEDJENJE TUŽBENOG ZAHTEVA

Član 297 [bez naslova]

“297.1 Mera bezbednosti može se odrediti:

- a) ukoliko predlagač obezbedjenja čini verodostojnim postojanje zahteva ili njegovog subjektivnog prava, i*
- b) ukoliko postoji opasnost da bez određivanja takve mere protivnička strana bi mogla onemogućiti ili znatno otežati ostvarivanje zahteva, naročito otudjivanjem svoje imovine, njenim skrivanjem, zaduživanjem ili na neki drugi način kojim bi promenilo postojeće stanje stvari ili na neki drugi način bi uticalo negativno na prava predlagača obezbedjenja.*

297.2 Ukoliko zakonom nije drugačije predvidjeno sud određuje bezbednosnu meru samo pod uslovima pod kojima predlagač obezbedjenja, u određenom roku od strane suda, na način koji je predviđen zakonom o izvršnom postupku, daje garanciju na meru i odredjenu vrstu od strane suda, o šteti koja se može prouzrokovati protivničkoj strani određivanjem i sprovodenjem bezbednosne mere.

297.3 Ukoliko predlagač ne daje garancije u određenom roku, sud će odbiti predlog za određivanje bezbednosne mere. Na zahtev predlagača, sud može oslobođiti njega obaveze davanja garancije ukoliko se utvrdi da nema finansijske mogućnosti za takvu stvar.

297.4 Zajednice lokalnih vlasti su izuzete od obaveze iz st. 3 ovog člana.”

Član 300 [bez naslova]

“300.1 Za obezbeđenje zahteva upućenom prema određenoj stvari ili prema jednom njegovom delu mogu se odrediti sledeće bezbednosne mere:

- a) zabrana protivniku obezbedjenja da otudji, skriva, zaduži ili raspolaže imovinom prema kojoj je upućen zahtev. Ova će zabrana biti evidentirana u odgovarajućem javnom registru;
- b)) čuvanje imovine na koje se odnosi zabrana iz tačke 1 ovog stava i to polaganjem na sudu, ukoliko je to moguće, ili predajem na raspolaganje predлагаču obezbedjenja ili trećem licu;
- c) zabrana za protivnika obezbedjenja da izvrši radnje kojima se može oštetiti deo imovine prema kojem je upućen zahtev, ili nalog za protivnika obezbedjenja da izvrši određene potrebne radnje radi očuvanja imovine ili očuvanja postojeće stanje okolnosti;
- d) ovlašćenje predлагаča obezbedjenja da obavlja odredjene aktivnosti.

300.2 Odredbe st. 2 i 3 člana 299 ovog zakona primenjuju se i u slučaju obezbedjenja zahteva koji je upućen prema određenoj stvari ili njegovom delu.

300.3 Bezbednosne mere iz ovog člana ne smeju obuhvatiti u celini zahtev da se njima obezbedi.”

Član 304 [bez naslova]

“304.1 Bezbednosna mera može da se predloži pre pokretanja i u toku sudskega parničnog procesa kao i nakon njegovog okončanja, dok se izvršenje ne okonča u celini.

304.2 Predlog se može podneti u pismenom obliku. Ukoliko je predlog povezan sa sudskeim procesom koji je utoku on se može podneti i usmeno na sudskej sednici.

304.3 U predlogu za određivanje bezbednosnih mera, predлагаč obezbedjenja treba da o njemu pokaže zahtev, o čijem obezbedjenju podnosi predlog, bezbednosnu meru koju predlaže, sredstva i predmet bezbednosne mera. U predlogu treba da se navedu i činjenice na kojima se zasniva tužbeni zahtev kao i da se predlažu dokazna sredstva kojima se mogu dokazati ciljevi izneseni u predlogu. Predлагаč obezbedjenja je dužan, ukoliko postoji mogućnost da dokazna sredstva prilaže predlogu.

304.4 Na predlog o određivanju bezbednosnih mera, koji je podnesen usmeno shodno se primenjuju odredbe stava 3 ovog člana.”

Ocena prihvatljivosti zahteva

24. Sud prvo razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, dalje precizirani Zakonom i propisani Poslovnikom o Radu.
25. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, kojima je utvrđeno:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

26. Sud, takođe, ocenjuje da li je podnositelj zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su dalje precizirani u Zakonu. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, kojima je propisano:

*Član 47
(Individualni zahtevi)*

“Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

“Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

*Član 48
(Tačnost podneska)*

“Podnositelj podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretni akt javnog organa koji podnositelj želi da ospori”.

*Član 49
(Rokovi)*

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnositelj primio sudsku odluku...”

27. Što se tiče ispunjenja zahteva o prihvatljivosti, kao što je to navedeno iznad, Sud primećuje da je podnositelj precizirao da osporava jedan akt nekog javnog organa, odnosno Rešenje Apelacionog suda [Ac. Br.1882/23] od 18. aprila 2023. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva koja su propisana zakonom. Podnositelj zahteva je takođe jasno naglasio prava i slobode za koje navodi da su mu povređena, u skladu sa zahtevima člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.
28. Pored toga, Sud razmatra da li je podnositelj zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani u pravilu 34. [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika. Pravilom 34 (2) Poslovnika o Radu su utvrđeni kriterijumi na osnovu kojih Sud može da razmatra zahtev, uključujući i kriterijum da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Konkretno, pravilo 34 (2) propisuje da:

“Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnositelj/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju”.

29. Sud podseća da gore navedeno pravilo, zasnovano kako na sudskoj praksi EKLjP-a, tako i na sudskoj praksi Suda, omogućava Sudu da proglaši zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može da proglaši zahtev neprihvatljivim na osnovu, i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti smatra da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 34. Poslovnika o Radu. (vidi slučaj KI04/21, podnositeljka

zahteva *Nexhmije Makolli*, Rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26; vidi takođe slučaj [KI175/20](#), podnositac zahteva *Kosovska Agencija za Privatizaciju*, Rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).

30. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglašiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na konkretni navod koji zahtev može da sadrži. S tim u vezi, tačnije je nazvati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Ovo poslednje, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu se kategorisati u četiri različite grupe: (i) navodi kategorisani kao navodi „četvrtog stepena“; (ii) navodi koji su kategorisani kao navodi sa „očiglednim ili evidentnim nedostatkom povrede“; (iii) „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“ navodi, i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi (vidi takođe slučajeve Suda [KIO4/21](#), citirano iznad, stav 27, kao i slučaj [KI175/20](#), citirano iznad, stav 38).
31. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno prilikom ocene da li je isti očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će prvo podsetiti na suštinu slučaja koji je sadržan u ovom zahtevu i relevantne navode podnositeljke zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u saglasnosti sa kojom je, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom (vidi slučaj [KIO4/21](#), citirano iznad, stav 28).
32. Sud primećuje da se suština ovog slučaja odnosi na tužbeni zahtev podnosioca zahteva kao tužioca-predлагаča mere osiguranja prema tuženom-protivniku osiguranja M.Sh., zbog ovare prava služnosti (servitut) nad katastarskim parcelama pod brojem P-70705029-01779-1 Grad Đakovica i P70705029-01779-2 Grad Đakovica. Zajedno sa tužbom je podneo i predlog za određivanje mere obezbeđenja, kojim je tražio da se protivniku osiguranja M.Sh., iz Đakovice, zabrane bilo kakve radnje, uključujući i otuđenje stvarnog postojećeg stanja nepokretne imovine koja je registrovana u katastarskoj jedinici pod brojem P-70705029-01779-3 Grad Đakovica, sve do završetka spora podnosioca zahteva pravosnažnom odlukom a u vezi sa utvrđivanjem prava služnosti (servituta) na navedenoj parcelli. Osnovni sud je odbio predlog za određivanje mere osiguranja u tužbenom zahtevu podnosioca zahteva, kojim je tražio da se „protivniku osiguranja M.Sh., iz Đakovice, zabrani bilo kakvo preduzimanje ikakve radnje, uključujući otuđenje stvarno postojećeg stanja nepokretne imovine, koja je registrovana u katastarskoj jedinici pod brojem P-70705029-01779-3 Grad Đakovica, sve do završetka spora podnosioca zahteva pravosnažnom odlukom a u vezi sa utvrđivanjem prava služnosti (servituta) na navedenoj parcelli. Osnovni sud je istakao da podnositac zahteva nije ispunjavao uslove koji su definisani članovima 297, 300. i 304. ZPP-a, a koji se odnose na pouzdanost subjektivnog prava, preciziranje stvari za koju se traži određivanje mere obezbeđenja kao i pružanje dokaza da bi protivna strana bez određivanja mere bezbednosti mogla onemogućiti ili značajno otežati realizaciju zahteva. Podnositac zahteva je podneo žalbu pred Apelacionim sudom u kojoj je tvrdio da je došlo do bitnih povreda odredaba parničnog postupka, netačno i nepotpuno utvrđenje činjeničnog stanja kao i pogrešnu primenu materijalnog prava, sa predlogom da se žalba usvoji kao osnovana, a da se ožalbeno rešenje poništi i da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje. Apelacioni sud je odbio žalbu podnosioca kao neosnovanu i potvrdio odluku prvostepenog suda. Apelacioni sud je ocenio da je zaključak i pravni stav prvostepenog suda pravičan i zakonit, budući da u pobijanoj odluci nema bitnih povreda odredaba pobijanog postupka i da je materijalno pravo primenjeno na pravičan način.
33. Iz sadržaja postupaka koji su sprovedeni pred redovnim sudovima, Sud ocenjuje da se osporene odluke Osnovnog suda i Apelacionog suda odnose na odlaganje određivanja mere obezbeđenja zbog utvrđivanja prava služnosti (servituta), odnosno „prethodni postupak“. Sud, na osnovu svoje sudske prakse i sudske prakse Evropskog suda za

ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP), mora da oceni primenljivost garancija člana 31. Ustava u odnosu na član 6. EKLJP-a. U ovom kontekstu, Sud se poziva na tačku (b) stava (3) pravila 34 Poslovnika o Radu, na osnovu koje, Sud može da smatra neki zahtev neprihvatljivim ukoliko isti nije *ratione materiae* u skladu sa Ustavom.

34. Dakle, ocena gore navedenog kriterijuma u okolnostima konkretnog slučaja je važna jer postupci koji se vode pred redovnim sudovima spadaju u delokrug „prethodnih postupaka“, odnosno osporene odluke Osnovnog i Apelacionog Suda se odnose na uvođenje mere obezbeđenja nad konkretizovanim parcelama sve dok potonji ne doneše konačnu odluku (razmatranje u meritumu) u vezi sa tužbom podnosioca zahteva. Shodno tome, Sud će oceniti da li je član 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP, primenljiv u okolnostima slučaja podnosioca zahteva.
35. U ovom specifičnom kontekstu, Sud primećuje da je pitanje primenljivosti člana 31. Ustava, kao i člana 6. EKLJP-a na prethodne postupke, ESLJP protumačio kroz svoju sudsku praksu, u saglasnosti sa kojom je Sud, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode koje su zagarantovane Ustavom.
36. Sud, takođe, primećuje da su kriterijumi koji se tiču primenljivosti člana 31. Ustava u odnosu na prethodne postupke utvrđeni i u slučajevima ovog Suda, uključujući, ali ne ograničavajući se na slučajeve KI122/17, podnositelj *Česká Exportní Banka A.S.*, presuda od 30. aprila 2018. godine; KI150/16, podnositelj *Mark Frrok Gjokaj*, presuda od 31. decembra 2018. godine; KI81/19, podnositelj *Skender Podrimqaku*, rešenje o neprihvatljivosti od 9. novembra 2019. godine; KI107/19, podnositelj *Gafurr Bytyqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 11. marta 2020. godine; KI195/20, podnositelj *Aigars Kesengfelds*, presuda od 29. marta 2021. godine. Opšta načela ustanovljena ovim prethodno navedenim odlukama Suda utemeljena su na predmetu ESLJP-a, Micallef protiv Malte, presuda od 15. oktobra 2009. godine.
37. Sledom navedenog, a kako bi utvrdio da li se u konkretnom slučaju primenjuje član 31. Ustava i član 6. EKLJP-a, Sud će se prvo pozvati na opšta načela utvrđena sudskom praksom ESLJP-a i sudskom praksom Suda u pogledu primenljivosti procesnih garancija iz člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP, da bi zatim iste primenio na okolnosti konkretnog slučaja.
38. Na osnovu sudske prakse Suda kao i sudske prakse ESLJP-a, Sud primećuje da se svim merama obezbeđenja iliprivremenim merama ne odlučuje o građanskim pravima ili obavezama, a kako bi se član 6. EKLJP smatrao primenljivim, ESLJP je odredio uslove na osnovu kojih se mora oceniti primenljivost člana 6. EKLJP na „*prethodne postupke*“ (vidi predmet ESLJP-a, Micallef protiv Malte, citiran iznad, stavovi 83-86).
39. Prema uslovima utvrđenim u predmetu *Micallef protiv Malte*, koje je i ovaj Sud prihvatio kroz svoju sudsku praksu: kao prvo, pravo o kojem se radi treba da bude "građansko" i u glavnom postupku i u postupcima u vezi sa merom obezbeđenja, u autonomnom smislu ovog pojma prema članu 6. EKLJP i; kao drugo, ovaj postupak treba da na efektivan način odredi odgovarajuće civilno pravo (vidi, u ovom kontekstu, predmet ESLJP-a, Micallef protiv Malte, gore citiran, stavovi 84 i 85 i referenca koje su citirane u tom predmetu, vidi i slučajevi Suda KI122/17, podnositelj *Česká Exportní Banka A.S.*, gore citiran, stavovi 130 i 131; KI81/19, podnositelj *Skender Podrimqaku*, gore citiran, stavovi 47 i 48; KI107/19, podnositelj *Gafurr Bytyqi*, gore citiran, stav 53).

40. Sud podseća da se okolnosti slučaja podnosioca zahteva odnose na tužbu koji je on podneo radi određivanja mere obezbeđenja protiv protivnika obezbeđenja M.Sh., a nad konkretnim katastarskim parcelama zbog utvrđivanja prava služnosti (servitutita).
41. Shodno tome, zahtev za određivanje mere bezbednosti, kao u okolnostima konkretnog slučaja, u parničnom postupku je predviđen članom 297. ZPP-a. Ova odluka o određivanju mere bezbednosti, na osnovu važećeg zakona, može se doneti sve dok redovni sudovi ne odluče o meritumu slučaja.
42. Sud podseća da sva pitanja pokrenuta u okolnostima konkretnog slučaja spadaju u delokrug "prethodnog postupka" dok se ne ispita glavno pitanje prava služnosti (servituta) na konkretnim katastarskim parcelama. Sud napominje da su do sada sprovedeni postupci bili samo prethodni postupci u vezi sa određivanjem mere obezbeđenja u odnosu na konkretnе katastarske parcele, dok u pogledu materijalnog aspekta (meritura) ovog zahteva redovni sudovi još nisu doneli neku pravosnažnu i obavezujuću odluku.
43. Iz gore navedenog, Sud nalazi da podnositelj zahteva (i) uživa "građansko pravo" koje pokreće procesne garancije člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP; (ii) zahtev podnosioca zahteva u vezi sa tvrdnjom o povredi člana 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP je *ratione materiae* u skladu sa Ustavom; i da (iii) su proceduralne garancije člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP primenljive u njegovom slučaju;;
44. U daljem tekstu ove odluke, Sud ponavlja da će - u skladu sa principom supsidijarnosti - ceniti tvrdnje podnosioca zahteva samo u pogledu prethodnog postupka ovog zahteva, odnosno odluka o utvrđivanju mere obezbeđenja nad konkretnim katastarskim parcelama.
45. Sud podseća da podnositelj zahteva izričito tvrdi povedu člana 46. Ustava u vezi sa članom 1. Protokola br. 1 EKLJP-a. Podnositelj zahteva takođe u suštini navodi tvrdnje o vezi sa povredama jednakosti oružja koje je zagarantovano članom 31. Ustava a u vezi sa članom 6. stav 1. EKLJP-a. Podnositelj zahteva tvrdi da je neizricanjem mere obezbeđenja u srušenoj kući u kojoj je on zakoniti vlasnik u $\frac{1}{2}$ idealnog dela, kao i zbog neodobravanja predloga za izlazak na teren veštaka geodezije, na njegovu štetu je povređeno načelo jednakosti oružja i prava na zaštitu imovine.
46. Sud naglašava da se procena postupaka vrši u celini, odnosno da li su bili pravični ili ne, ocenjuje se uzimajući u obzir njihov razvoj u celini. (vidi slučajeve ESLJP-a, *Ankerl protiv Švajcarske*, br. 17748/91, Presuda od 23. oktobra 1996. godine, stav 38; i *Centro Europa 7 S.r.l. i Di Stefano protiv Italije*, br. 38433/09, Presuda od 7. juna 2012. godine, stav 197). Shodno tome, svaki nedostatak u pogledu ispravnosti procedura može se, pod određenim uslovima, ispraviti u kasnijoj fazi, ili na istom nivou (vidi slučaj ESLJP-a, *Helle protiv Finske*, br.157/1996/776/977, Presuda od 19. decembra 1997. godine, stav 54), ili od strane nekog višeg suda (vidi slučaj ESLJP-a *Schuler Zgraggen protiv Švajcarske*, br.14518/89. Presuda od 24. juna 1993. godine, stav 52).
47. S tim u vezi, Sud ističe i nalaze Osnovnog suda: "*Pozivajući se na ispunjenost prvog uslova iz člana 297. st. 1 tačka a) ZPP-a proizilazi da se određivanje mere obezbeđenja vrši radi očuvanja imovine koja je predmet spora, iz koje proizilazi postojanje zahteva ili njegovog subjektivnog prava. U predlogu za određivanje mere obezbeđenja, predlagач je tražio da se protivniku obezbeđenja zabrani preuzimanje bilo kakvih radnji, uključujući i otuđenje stvarnog stanja nepokretne imovine, koja je evidentirana u katastarskoj jedinici pod brojem 10-70705029-01779-3 Grad Đakovica, do konačnog okončanja tužiočevog spora oko gore navedene parcele*". Dok je, sa druge strane, isto sa tužbom, tražio da „pravo službenosti – pravo neophodnog prolaza na putu koji se

nalazi u katastarskim parcelama pod brojem P-70705029-01779-1 Grad Đakovica i P-70705029 -01779-2 Grad Đakovica, što znači da u ovom slučaju nije predmet spora u ovoj pravnoj stvari da se dokaže pravo službenosti na parceli pod brojem P-70705029-01779-3 (parcela koju je predložio da se obezbedi) već na putu koji leži na ove dve druge katastarske parcele, kao što je gore opisano. Iz ovoga proizilazi da predlagač - tužilac nije učinio verodostojnim postojanje svog potraživanja ili njegovog subjektivnog prava u odnosu na nepokretnu imovinu, predmetnu stvar predloga za određivanje mere obezbeđenja. Pozivajući se na ispunjenost drugog uslova iz člana 2. 7. stav 1. tačka b) ZPP-a, sud je našao da se prema Uverenju o vlasništvu sa brojem predmeta 4114-22 od 13.12.2022. godine ispostavlja da je predlagač Mehdi Shehu vlasnik nepokretnosti P-70705029-01779-3, katastarska zona Grad Đakovica, privatna imovina sa trenutnom upotrebljom građevinsko zemljište-kuća-zgrada, građevinsko zemljište-dvorište, tako da u vezi sa njegovom turđnjom da ako nije određena mera obezbeđenja, realizacija zahteva bila nemoguća jer je kuća izgrađena na navedenoj nepokretnosti koju je protivnik osiguranja samovoljno srušio i ne dozvoljava pristup predlagaču kao vlasniku nepokretnosti, pa predlagač tvrdi da postoji potencijal rizik da će isti da izgradi objekat koji je planirao, za sud je nejasno koji zahtev tužioca će biti nemoguće ostvariti u slučaju da nije određena mera bezbednosti, s obzirom da isti taj zahtev za određivanje mere nije zatražio u pogledu obezbeđenja potraživanja. Pored toga, iz razloga što je tužilac-predlagač vlasnik ove katastarske parcele, na toj nepokretnoj imovini ima sva prava zagarantovana važećim zakonskim odredbama. Dakle, pošto je mera obezbeđenja namenjena samo očuvanju imovine koja je predmet spora, u slučajevima kada postoji jasan i ozbiljan rizik da bi bez njenog određivanja očigledno bilo nemoguće ispuniti zahtev predlagača osiguranja, dok konkretno u ovom slučaju nije podnet zahtev za određivanje mere obezbeđenja u smislu obezbeđenja potraživanja, sud je došao do zaključka da u ovoj fazi postupka nisu ispunjeni zakonski uslovi za određivanje mere obezbeđenja iz člana 297. st. Tačke a) i b) ZPP-a.”

48. Sud takođe želi da istakne i zaključke Apelacionog suda: ““Veće Apelacionog suda je sa povećanom pažnjom analiziralo žalbene navode u odnosu na dokaze koji se nalaze u spisima predmeta i dolazi do zaključka da ovi navodi za sada ne stoje jer je mera bezbednosti sredstvo za sprečavanje promena postojećeg stanja tužbenog zahteva i ova mera se može odrediti samo ako predlagač mere svoje subjektivno pravo učini verodostojnim i iznese dokaze ili okolnosti koje uveravaju sud da bez određivanja mere obezbeđenja postoji ozbiljan rizik da protivnik osiguranja sa svojim delovanjem ili nedelovanjem može da mu onemogući ili da znatno oteža ostvarivanje potraživanja. U konkretnom slučaju, predlagač mere osiguranja nije pružio nijedan konkretan dokaz da protivnik osiguranja zaista može na drugi način onemogućiti ili znatno otežati ostvarivanje potraživanja, što bi moglo uticati na promenu postojećeg stanja stvari, ili što bi moglo na bilo koji drugi način da negativno utiče na prava predlagača osiguranja jer se na osnovu Potvrde o vlasništvu sa predmetom broj 4114-22 od 13.12.2022. godine, potvrđuje da je predlagač mere osiguranja Mehdi Shehu pravni vlasnik nepokretne imovine P-70705029- 01779-3, katastarska zona Đakovica, odluka u vezi sa merom obezbeđenja ne predstavlja presuđeno pitanje niti prejudicira odluku u predmetu u pogledu osnovanosti i razloge koji su dati od strane prvostepenog suda o odbijanju predloga za određivanje mere obezbeđenja, Apelacioni sud prihvata u celini jer su razlozi ubedljivi i zasnovani na materijalnim dokazima.”
49. Iz gore navedenog, Sud primećuje da su Osnovni sud i Apelacioni sud: **(i)** dali sveobuhvatno obrazloženje svih centralnih pitanja u predmetu podnosioca zahteva, što implicira da je podnosiocu predstavke data prilika da iznese svoje argumente protiv tužene strane M.Sh.; **(ii)** Osnovni sud i Apelacioni sud su utvrdili pravni osnov dajući dovoljna i logična objašnjenja za zakonske uslove koji moraju biti ispunjeni za određivanje mere bezbednosti; **(iii)** Osnovni sud i Apelacioni sud su obrazložili da podnositelj zahteva nije učinio verodostojnim subjektivno pravo na određivanje mere

bezbednosti zbog nejasnoća njegove tužbe u vezi sa **a)** zahtevom za određivanje mere obezbeđenja; **b)** pravom služnosti (servitutita) na konkretizovanim katastarskim parcelama; i, **(iv)** Osnovni sud i Apelacioni sud su naglasili da odluka u vezi sa merom obezbeđenja ni na koji način ne prejudicira rešenje pitanja u meritumu za podnosioca zahteva.

50. Što se tiče tvrdnji u vezi sa povredama načela jednakosti oružja, Sud ocenjuje da jednakost oružja podrazumeva da se svakoj strani mora pružiti razumna prilika da iznese svoj slučaj, pod uslovima koji je ne dovode u značajnu nejednakost (*substantial disadvantage*) u odnosu na drugu stranu (vidi slučaj ESLJP-a, *Regner protiv Češke Republike*, br. 35289/11, Presuda od 19. septembra 2017. godine, stav 146).
51. Sud ocenjuje da odbijanje predloga podnosioca predstavke da se izade na teren sa veštakom geodezije od strane redovnih sudova (i) ne znači da je ovaj drugi bio u znatno nepovoljnijem položaju u odnosu na suprotnu stranu; (ii) ili da je protivnoj strani zbog odbijanja predloga podnosioca zahteva dodeljen dominantan položaj ili da je ovaj potonji izvršio značajan uticaj na ocenu redovnih sudova (vidi slučaj ESLJP-a, *Yvon protiv Francuske*, br. 44962/98, Presuda od 24. aprila 2003. godine, stav 37).
52. Sud ponovo naglašava da su osporene odluke redovnih sudova obrazložene i sadrže dokazane činjenice, relevantne zakonske odredbe i logičan odnos između njih. (vidi slučajeve Suda br. KI174/21 podnositac zahteva *Bashkim Makiqi*, citirano iznad, stav 58 i br. KI72/12, podnositac zahteva *Veton Berisha i Ilfete Haziri*, presuda od 17. decembra 2012. godine, stav 61, i br. KI135/14, podnositac zahteva *IKK Classic*, presuda od 9. februara 2016. godine, stav 58).
53. Što se tiče tvrdnji o pogrešnoj primeni zakona od strane Apelacionog suda a i Vrhovnog suda, Sud je u više navrata naglašavao da nije uloga ovog Suda da preispituje zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava i da sam Sud ne može ocenjivati činjenice koje su opredelile redovni sud da doneše određenu, a ne neku drugu odluku. U suprotnom, Sud bi postupao kao sud "četvrtog stepena", čime bi zanemario ograničenja koja su postavljena u njegovoj nadležnosti (vidi, u ovom kontekstu, predmet ESLJP-a *García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 i tu korišćene reference; i vidi, takođe, slučajeve Suda KI128/18 podnositac *Limak Kosovo International Airport A.D. "Adem Jashari"*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. maja 2019. godine, stav 56; i KI62/19 podnositac *Gani Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. novembra 2019. godine, stav 58).
54. Ceneći u celini postupke koji su bili sprovedeni pred redovnim sudovima, Sud utvrđuje da je podnositac zahteva imao pogodnosti kontradiktornog postupka i da je imao mogućnost da u raznim fazama postupka iznese tvrdnje i dokaze koje je smatrao bitnim za svoj predmet; da je imao priliku da delotvorno pobija tvrdnje i dokaze koje je iznela protivna strana; redovni sudovi su saslušali i ispitali sve njegove tvrdnje, koje su, objektivno gledano, bile bitne za rešenje predmeta; da su činjenični i pravni razlozi za pobijanu odluku detaljno izneti i da su postupci, gledano u celini, bili pravični (vidi, *mutatis mutandis*, predmet ESLJP-a, *Garcia Ruiz protiv Španije*, gore citiran, stavovi 29 i 30; vidi, takođe, slučaj Suda br. KI22/19, podnositac zahteva *Sabit Ilazi*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. juna 2019. godine, stav 42).
55. Sud naglašava da neće u suštini ceniti tvrdnju u vezi sa pravom služnosti (servituta) podnosioca zahteva na konkretizovanim katastarskim parcelama, jer se ove tvrdnje odnose na materijalni aspekt zahteva koji podnositac još uvek ima mogućnost da istakne u postupku u redovnom pravosuđu - i kao takvi - svi ovi zahtevi su po oceni Suda preuranjeni, jer u konkretnoj situaciji pred Sudom za razmatranje su prethodni postupci (vidi, *mutatis mutandis*, slučajeve Suda KI65/22 podnositac zahteva, *Društvo "Fitorja"*

d.o.o., Rešenje o neprihvatljivosti od 23. februara 2023. godine, stav 66; KI202/21, podnositelj zahteva "Kelkos Energy D.O.O.", Presuda od 29. septembra 2022. godine, stav 143; i KI75/21, podnositelj zahteva "Abrazen LLC", "Energy Development Group Kosova LLC", "Alsi & Co. Kosovë LLC" i "Building Construction LLC", Presuda od 19. januara 2022. godine, stav 95).

56. Sud zaključuje da su navodi podnosioca zahteva u vezi sa povredama prava na pravično i nepristrasno suđenje kao i prava na imovinu, kako je to i zagarantovano članovima 31 i 46 Ustava u vezi sa članovima 6 (1) EKLjP-a, i članom 1 Protokola br. 1 EKLjP-a "*nepotkrelljeni i neobrazloženi*" navodi i trebaju se odbiti kao očigledno neosnovani po ustavnim osnovama, kako je to i propisano u pravilu 34 (2) Poslovnika o Radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članovima 20 i 47 Zakona i u skladu sa pravilom 34 (2) i 48 (1) (b) Poslovnika o Radu, dana 17. januara 2024, jednoglasno

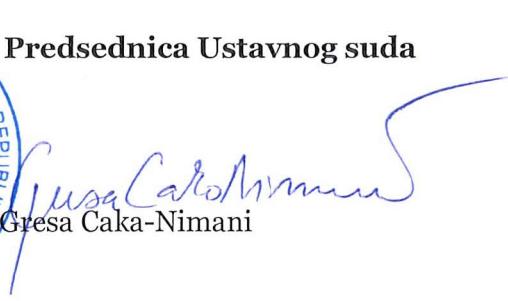
ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo Rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo Rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo Rešenje stupa na snagu danom objave u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5. člana 20. Zakona;

Sudija izvestilac

Remzije Istrefi-Peci

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani